

[Statsministeren.]

nærmeste krav ligger omkring boligpolitikken, omkring uddannelsen og omkring skattelovgivningen. Det ærede medlem hr. Erik Eriksen var bange for, at der nu skulle komme sådanne ændringer i boligstøtte-loven, at vi vendte tilbage til formynderstaten. Det ærede medlem hr. Baunsgaard har, synes jeg, ret effektivt påpeget, at det, det drejer sig om, er flere og billigere boliger. Jeg tror ikke, at de tusinder, der har vanskeligt ved at få bolig, interesserer sig for hele denne diskussion om formynderstat eller ej. Jeg synes, at det ærede medlem hr. Erik Eriksens udtalelse på dette punkt viser, at det ærede medlem ikke har lært meget af valgkampen.

Med hensyn til uddannelsen var vi i god gang før valget, og vi vil fortsætte den påbegyndte politik. Jeg tror, det var det ærede medlem hr. Aksel Larsen, der sagde, at nu kom vi endelig med forslag om forhøjelse af ungdommens uddannelsesfond. Det er dog socialdemokratiet, der til stadighed har ført an i denne politik, og det, vi venter på nu — det foreligger snart — er betænkningen fra det udvalg, der har været nedsat, om, hvad der er behov for; på dette grundlag vil undervisningsministeren fremsætte lovforslag.

Så er der endelig skattelovgivningen. Må jeg her advare imod den tankegang, man en gang imellem møder, at det skulle være muligt i løbet af et par måneder at få klaret alle problemerne omkring både vor indkomstskattelovgivning og vor ejendoms-skattelovgivning; det er det naturligvis ikke. Men det er muligt at komme et langt skridt allerede i det kommende forår og så at følge det op i løbet af det kommende år. Og hvis man går et godt skridt nu, så befolkningen ser, at det går i den rigtige retning, kommer der vel også stigende tillid til, at vi når et resultat i de kommende år.

På lidt længere sigt, eller samtidig med at disse korttidsopgaver må bringes frem til løsning, gælder det for os om at fastholde den beskæftigelsespolitik, vi er begyndt på. Jeg gjorde i åbningstalen opmærksom på, at her har vi en sammenhæng ikke alene mellem den finanspolitik og den pengepolitik, der føres, men også en sammenhæng med de resultater, der nu nås inden for arbejdsmarkedet, hvor jeg er overbevist

om — det vil jeg gerne gentage — at begge parter, selv om de i kampens hede naturligvis kommer med udtalelser over for hinanden, der en gang imellem kunne tydes, som om man ikke var helt klar over det, vel nok er klar over den store betydning, det har netop i en økonomisk situation som den, vi står over for, hvor den internationale konjunktur jo er begyndt at blive noget usikker, at nå til resultater uden konflikt. Men når jeg har udtalt, at kommer der konflikt, må parterne selv se at løse den, det forventer regeringen, så er det jo ikke, som man har sagt mange steder, fordi regeringen ikke vil påtage sig et ansvar, men så er det for at understrege det store ansvar, som påhviler begge arbejdsmarkedets organisationer i denne sag.

Jeg skal slutte med at sige, at vi fra regeringens side vil søge — ligesom vi gjorde det i den foregående regering — at være en regering, der tager hensyn til alle interesser her i landet. At dette i de enkelte situationer kan være vanskeligt, det ved vi, men vi vil vise samarbejdsvilje her i tinget.

Per Hækkerup: Jeg har kun nogle ganske enkelte bemærkninger at gøre til det ærede medlem hr. Aksel Larsen.

Det ærede medlem gav udtryk for, at han og hans parti måtte have lov til at have deres mening med hensyn til novemberforliget og værdien af novemberforliget, og jeg skal ikke på nogen som helst måde bestride, at det har det ærede medlem og hans parti selvfølgelig ret til. Det var heller ikke det, jeg ankede over; det, jeg ankede over, var, at det ærede medlem og hans parti havde gjort deres mening op, endnu før man kendte indholdet af novemberforliget. Det var, fandt jeg, udtryk for den sædvanlige fremgangsmåde, som det ærede medlem anvendte, dengang han var leder af et parti også på den side i salen, og det fandt jeg ikke var en forsvarlig måde at behandle et så overordentlig vigtigt spørgsmål på. Jeg har godt nok lagt mærke til, at det ærede medlems partiorgan har brugt den vending over for novemberforliget, at der er ikke brug for nogen hovedoverenskomst, og det har undret mig såre, at man i det ærede medlems parti har kunnet stille sig på det standpunkt.

Jeg tvivler ikke om, at der er faglige or-